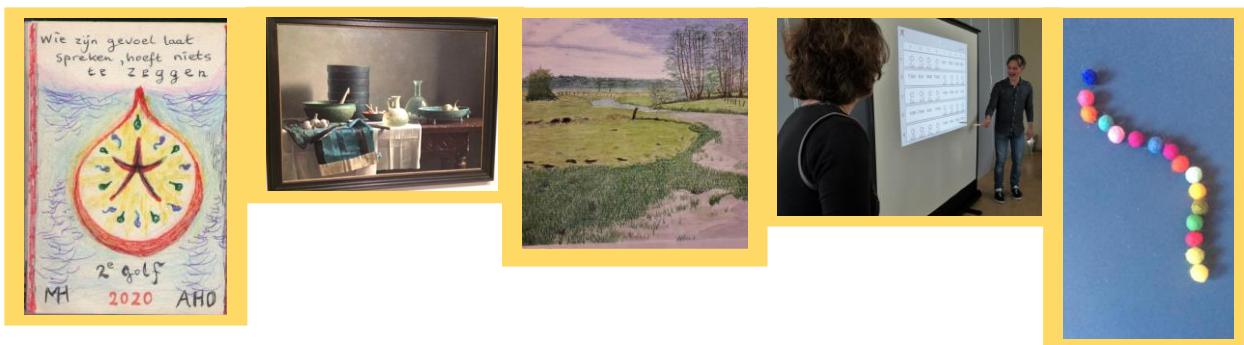

NIEUWSBRIEF, dec. 2020

SAMEN KUNST VERKENNEN

Beste deelnemers en andere lezers,

Deze tweede Nieuwsbrief ziet er wat anders uit dan de vorige. En dat is niet voor niets. We hebben zoals jullie weten een nieuw logo. Een logo waar we trots op zijn en waar we ook de vormgeving van de nieuwsbrief op hebben aangepast.

De organisatie is volop in ontwikkeling. Verderop in deze nieuwsbrief is meer te lezen over ons logo en de bouw van de website. Nieuw is dat het project Samen Kunst Verkennen in Oldambt zich bij ons heeft aangesloten als SKV Oldambt. De projectgroep blijft daar de activiteiten coördineren. Maar we kunnen natuurlijk ook van elkaar leren en af en toe iets samen doen. Welkom SKV Oldambt.

In Coronatijd blijkt de nieuwsbrief en ook de bouw van de website een goede aanleiding te zijn voor interactie en uitwisseling van werk. Voor deze nieuwsbrief hebben we mooie inhoudelijke bijdragen vanuit onze groepen mogen ontvangen.

En ja, we horen ook dat het samen komen in de groepen erg gemist wordt. Met de net afgekondigde lock down duurt het helaas nog wel even voor dat dat weer kan. Nog even volhouden dus en blijf mogelijkheden zoeken om elkaar te inspireren.

*We wensen jullie
fijne kleine feestdagen en
een gelukkig, gezond en inspirerend nieuwjaar.*

We hopen in de loop van het nieuwe jaar weer mooie bijeenkomsten met elkaar te hebben. Daar wordt voorzichtig al wat over na gedacht.

*Namens het bestuur en de redactie
Aly van Beek*

Inhoud, jaargang 2020, nr 2

- Beste deelnemers
- Eenvoudige stroperij met kerst
- Uit de WhatsApp-groep Kunstverscheurders
- Vonken met Vodden
- Van het bestuur: Eigen logo en website
- Schrijfwedstrijd: Als ik een stem had
- Van de Poëzie-groep
- Kunst Kijken: Stillevenns van Helmantel

Redactie
Herman Kassenberg
Aly van Beek
Inleverdatum volgende
nieuwsbrief: 15-02-2021
Copy naar:
anvanbeek@ziggo.nl

Contactadres SKV
Mary Ritsema
info@maryritsema.nl
(06)34929451

Eenvoudige stroperij met kerst

Vorig jaar, een paar dagen voor kerst, vatte ik het plan op, om in tegenstelling tot andere jaren, niet een kerststuk te kopen maar er zelf een te maken. Dat kwam zo.

De kerstboom was dit jaar een beetje groot uitgevallen, naar onze smaak één takkenkrans te hoog. Dus zaagde ik de onderste eraf. Vervolgens had ik genoeg takken om niet één maar twee kerststukken te maken; ook eentje voor de burens. Maar kerststukjes van alleen maar sparrentakken, is ook zo wat

Gewapend met een snoeischaar en een boodschappentas, wandelde ik via de Heerestraat, naar het Zuiderpark. Daar knipte ik takjes hulst met rode besjes, slierten hедера, oftewel klimop, en nog wat takken van een heester waar ik de naam niet van ken. En eerlijk is eerlijk, ik kan het niet ontkennen, ik zou net beginnen aan een paar takjes conifeer die over het hek van een particuliere tuin hingen toen een onopvallend geklede heer zijn fiets tot stilstand bracht en mij over zijn schouder vorsend aankeek. Ik snapte onmiddellijk dat hij niet zomaar was gestopt maar dat deed om mij met zijn vorsende blik te doen stoppen met datgene wat ik aan het doen was

Alleen, zijn vorsende blik had niet het gewenste effect. Integendeel, ik dacht: “wat zullen we nou hebben?” en knipte onverstoort een paar takken conifeer af. Dat werd de man te gortig. Hij stapte nu echt van z'n fiets en sommeerde mij, onderwijl een pasje opdiepend uit zijn binnenzak dat ik moest stoppen met die takken af te knippen want ze waren niet mijn eigendom. Hij hield z'n pasje omhoog en zei: “kijk, ik ben van de politie en wat u doet is verboden, u maakt zich schuldig aan eenvoudige stroperij en ik kan u daarvoor een bekeuring geven.” Tja, daar had ik niet van terug. Toch mompelde ik nog wat over de overvloed aan takken aldaar en dat ik slechts had afgeknipt wat tussen de spijlen van het hek door, over de stoep hing.

Maar hij was onverbiddelijk, het mocht niet, ik was in overtreding. Weliswaar noemde hij het “eenvoudige” stroperij, maar toch. Later thuis, heb ik het opgezocht, en de man had gelijk. Ik had mij schuldig gemaakt aan overtreding van artikel 314 lid 1 van het wetboek van strafrecht, stroperij, een overtreding; geen misdrijf.

Dat artikel luidt: *Hij die, zonder geweld of bedreiging met geweld tegen personen, geheel of ten dele aan een ander toebehorende klei, bagger, ongesneden veen, zand, aarde, grind, puin, mestspeciën, zoden, plaggen, heide, helm, wier, riet, biezén, mos, onbewerkt en niet vervoerd hak- of sprokkelhout, ongeplukte of afgevallen boomvruchten of bladeren, te veld staand gras of te veld staande of na de oogst achtergebleven veldvruchten wegneemt, met het oogmerk om zich die voorwerpen wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan stroperij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een maand of een geldboete van de tweede categorie.*

Toen de man weer op zijn fiets was gestapt en uit het zicht verdwenen, wandelde ik niet zo onbekommerd als daarvoor, verder in de richting van de Oosterstraat. Daar zag ik twee in oranje overalls geklede medewerkers van de gemeentelijke plantsoendienst aan het werk; ze waren heesters aan het snoeien. Ik vroeg hen of ik een paar takken klimop mocht afknippen. Ze keken me verstoord aan en antwoordden dat ik van hen de klimop, mét de boom waar het tegenop groeide, mocht meenemen.

Herman Kassenberg

Uit de WhatsApp-groep van de Kunstverscheuders

Onze groep Kunstverscheuders, die vooral tekent en schildert, bestaat uit Mary, Geert, Wil, Marc, Grietje, Geesje, Gerda en Aly. Door Corona hebben we elkaar sinds oktober vooral ontmoet via onze whats app-groep

We wisselden onze creaties uit en reageerden op elkaar. Ook als jezelf even geen zin had, was het inspirerend om werk van anderen langs te zien komen.

Hiernaast een kleine greep uit wat er zoal langs kwam

Geesje ontdekte het werken met pastel krijt

En we maakten een voorzichtig begin met ons nieuwe thema: Glas in lood- effect

Wat ook regelmatig langs kwam was het missen van onze bijeenkomsten

Aly van Beek

Mijn werk van vanavond.
Met pastelkrijt

Wat mooi gedaan, Geesje.
Schitterende paddestoelen

Prachtig, benieuwd naar
het materiaal wat je hebt
gebruikt

Ik gebruik speciaal papier
voor pastels. Verschillende
kleuren in 1 blok

Zonsondergang in Spanje
Ik heb Pastels ontdekt
Werkt lekker vind ik

Prachtig Geesje. Wat fijn
nieuwe ontdekkingen
doen

Het is bij mij momenteel
licht verslavend, merk ik

Mijn eerste poging voor ons
thema: aquarel met inkt

Mooie kleuren, Aly

Geeft mij indruk van
Glas in lood, erg mooi

Zojuist mijn compositie voor
mijn glas in loodwerk
afgewerkt. Onder een
onderwater afbeelding,
omringd door Coronavirus.
Gelukkig is de bovenkant
nog OK en dat drukt hoop
uit; net als de Amerikaanse
verkiezingen

Prachtige compositie, met
een boodschap.. benieuwd
naar het echte werk

Daar zit aardig wat werk in
Mary, kan heel mooi worden

Vonken met Vodden

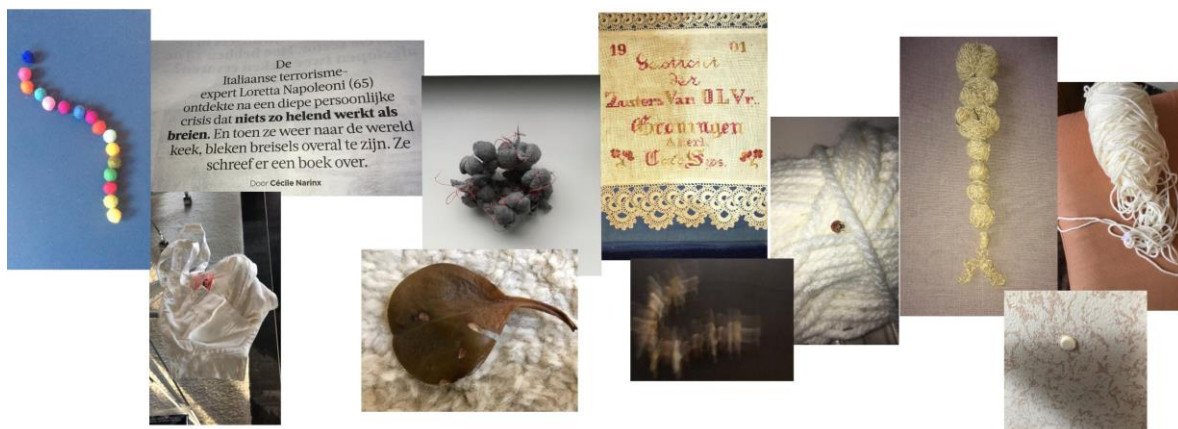
Ik woonde als kind in Arnhem, waar regelmatig allerlei boeren met paard en wagen en later gemotoriseerd langs kwamen om overbodig geworden spullen op te halen of nieuwe te leveren.

De schillenboer, kaasboer, aardappelboer, melkboer, kolenboer en zo ook de voddenboer. Mijn moeder, creatief en bijna verweven met stof en naaimachine, ging elke week op de fiets naar de markt in de stad (wij woonden aan de rand van Arnhem) en kwam altijd thuis met lappen. Er bleven dus ook genoeg vodden en vodjes over. Anders gezegd, mijn hart bloeit op bij het begrip: Vodden. Met hoofdletter

Wilma Colewij

Haiku

VONKEN MET VODDEN
VERBONDEN IN EEN BEELDSNOER
DOOR PRENT, WOORD EN STOF

Beeldsnoer: Foto's Wilma Vergeer en Wilma Colewij

Van het bestuur: Eigen logo en website

SAMEN KUNST VERKENNEN

Logo

Ons mooie unieke logo is het resultaat van de ontwerpwedstrijd onder onze deelnemers. Dit leverde 5 creatieve ontwerpen op. Bovenstaand ontwerp van Wilma Colewij kreeg de meeste stemmen.

“De gele ring is een open verfstreekbeweging; binnenin diverse grafische lijnen, die de onderlinge verbinding tussen de deelnemers verbeeldt”, licht Wilma toe.

De tips van deelnemers en onze web-bouwster heeft Wilma nog verwerkt in het definitieve ontwerp.

We feliciteren Wilma van harte met het winnen van de logo wedstrijd. Rudy Vane, Marian Hoogewerf en Geert Ritsema danken we hartelijk voor het aanleveren van hun ontwerp.

Het logo is ons beeldmerk dat we standaard in uitingen van SKV op dezelfde manier en in juiste verhoudingen gaan gebruiken. Het format is op te vragen bij ons secretariaat.

Website

We zijn met Johanneke Von Eije van bureau Yo druk bezig met de bouw van onze website. De structuur is doorgesproken. Het verzamelen en schrijven van teksten en beeldmateriaal kost meer tijd dan vooraf gedacht. We hebben voor teksten en werk een beroep kunnen doen op onze groepen.

Nog niet alles is binnen.

De livegang wordt dan ook wat later dan 1 januari a.s. Daarover berichten we jullie tijdig.

Vooraf moeten we ons privacy-beleid met toestemming van onze

Schrijfwedstrijd: Als ik een stem had

Hoewel ik als deelnemer van kunstverscheurders bekend sta, is het schrijven van teksten toch ook mijn ding. Ik schreef een boek over de eerste vier jaar van mijn kleinzoon en toen hij vijf was maakten we samen, op zijn initiatief, het kinderboek getiteld: Lawaaipegeaai. In 2016 bracht ik mijn non-fictie boek uit getiteld: Blauw Bloed, Onthulling van een familiegeheim! Meer hierover op mijn gelijknamige website.

Dit jaar las ik over een bijzondere schrijfwedstrijd en besloot dat ik deel wilde nemen. Hoewel iemand anders won was ik blij dat ik mee had gedaan, het bracht plezier bij het schrijven en nu staat mijn verhaal (en die van de andere deelnemers) op de website van Latour op het Wad en iedereen kan het lezen. We kregen vooraf een opdracht en we mochten via zoom drie workshops van een bekende schrijfster volgen. Heel erg leuk om te doen. Hieronder lees je de opdracht en daarna de link naar alle verhalen. Mijn verhaal heeft als titel: Als ik een stem had. Het is altijd leuk om feedback te krijgen! **Tekst**

Het onderwerp van je tekst moet zijn (de impact van) de containerramp met de MSC ZOE vanuit een niet-menselijk perspectief. De maximale lengte van je tekst is 1.500 woorden, inclusief de titel.

Er is geen minimale lengte en er zijn geen beperkingen aan thematiek of stijl, mits je tekst behoort tot het literaire domein: essay, verhaal, toneel, scenario of poëzie of een mengvorm van deze genres. Teksten mogen niet eerder zijn gepubliceerd of in eigen beheer zijn uitgegeven, ook niet digitaal.

<https://latourophetwad.nl/index.php/inzendingen>

Mary Ritsema

Van de poëzie-groep

Woensdag 9 december

De dagen doorgaans donker
als de berichten voor de kerst
ontmoeten is helaas beperkt
in het dorp zegt men: doorgaan
in het bos hakt een
bontgekleurde specht

tijd voor bezinning
inspiratie dringt toch binnen:
SKV!

en...

hé, op een parkeerterrein vlakbij
bakt in een circuswagen
een bakker met zijn muzikale
maat
op anderhalve meter
(zoete) broodjes

Mieke Linders

2020,

Nog even,
Voor het einde,
Het einde is nabij,
In de stilte,
Na de storm
met eigen handen,
ter plekke getypt
hier is het pluis,
volgens de norm,
op mijn computerbuis,
op veilige afstand,
thuis.

Dit ligt voor de hand,
Hoe je ook kijkt,
Dit is geen luilekkerland.
Waar ik mij aan stoor,
Is het zoemen in mijn oor,
Als ik goed luister,
In het duister.
Nog even,

Max Heuser

De kracht van de herhaling

Het gouden licht,
Een nieuw vooruitzicht,
Een glimp van de sluier,
In een nieuw gedicht,
Voordat de avond valt.

Ik heb de klok horen luiden,
Maar wist niet waar de klepel
hing.

Ik zing en doe mijn ding,
Wacht op verandering.

Max Heuser
8-12-2020

Kunst Kijken, Stillevens van Henk Helmantel

In de vorige nieuwsbrief schreef ik dat een deel van de kunstwereld nogal minachtend praat en schrijft over de schilder Henk Helmantel en zijn werk. Het feit dat ik het nogal aanmatigend vind om zoiets te schrijven, maakte dat ik eens wilde kijken wat mij nadere beschouwing van zijn werk, zou doen. Gelukkig voegen zijn critici eraan toe dat hij over een fabelachtige techniek beschikt maar er weer wat aan af doen door te stellen dat hij niet erg origineel is.

Inmiddels heb ik een heleboel Helmantels in het Drents museum in het echt kunnen bekijken en wil jullie laten weten dat ik diep onder de indruk ben van zijn stillevens en kerkinterieurs. Ze zijn prachtig en een genot om naar te kijken. Het enige dat ik hierbij moet opmerken is dat hij weliswaar een paar perziken zo werkelijkheidsgetrouw kan schilderen dat je er zo in zou willen bijten en dan niet verbaasd bent dat het sap langs je kin lekt maar niet een appetijtelijk stuk kaas kan schilderen.

En wat hem, laat ik het voorzichtig zeggen, ook niet zo goed afgaat is het schilderen van mensen. Er hangt in het museum een schilderij van de inhuldiging van Beatrix tot koningin met behalve de koningin in haar hermelijnen mantel, zeer veel ceremonieel uitgedoste gasten. Het interieur van de kerk, de mantel van de koningin en de uniformen van de gasten, inclusief decoraties zijn meesterlijk geschilderd maar de mensen figureren in dat geheel als merkwaardige poppetjes met karakterloze koppen.

Opvallend was dat in tegenstelling tot wat je meestal op een tentoonstelling ziet, de mensen, inclusief ikzelf niet in een tempo van 10 schilderijen per minuut door de zalen wandelen maar voor elk schilderij minutenlang bleven staan kijken. Waar dat kon gingen de mensen er zelfs bij zitten. Was er dan zoveel te zien op die “weinig originele schilderijen”? Weinig origineel of niet, het antwoord luidt: “ja er valt heel veel te zien.” Niet alleen fascineren de voorwerpen en hun vorm maar ook de compositie waarop hij die dode voorwerpen rangschikt en de ongelooflijke echtheid waarmee hij hun uiterlijk weergeeft. Helmantel is een ware meester in het schilderen van oude, soms antieke voorwerpen in hun volmaakte en verstilde schoonheid. Maar hij maakt ons met zijn geschilderde weergave van die voorwerpen ook bewust van de schoonheid die ze door het verstrijken van de tijd krijgen, als gevolg van slijtage en beschadigingen. De onderwerpkeuze is misschien niet zo origineel. Maar vanwaar dat criterium? Is, om er maar eens één te noemen Mondriaan zo origineel met zijn rechtlijnige composities in zwart geel en rood, of andere schilders van abstract werk?

Daarover dan een volgende keer.

Herman Kassenberg